

NGÀY KHAI TRƯỜNG ĐÁNG NHỚ NHẤT CỦA EM - VĂN MẪU LỚP 7

Lập dàn ý

1. Mở bài

Cảm nhận chung:

- Trong đời học sinh có rất nhiều ngày khai trường.
- Ngày khai trường đầu tiên vào lớp Một bao giờ cũng để lại dấu ấn sâu đậm nhất.

2. Thân bài

* Diễn biến của buổi khai trường:

+ Trước khi đến trường:

- Tâm trạng nôn nao, háo hức lạ thường.
- Chuẩn bị đầy đủ sách vở, quần áo mới...

+ Lúc đến trường:

- Tung tăng đi bên cạnh mẹ, nhìn cái gì cũng thấy đẹp đẽ, đáng yêu (bầu trời, mặt đất, con đường, cây cối, chim

muông...)

- Thấy ngôi trường thật to lớn, còn mình thì quá nhỏ bé.
- Ngại ngùng trước chỗ đông người.
- Được mẹ động viên nên mạnh dạn hơn đôi chút.

+ Lúc dự lễ khai trường:

- Lần đầu tiên trong đời, em được dự một buổi lễ trang nghiêm như thế.
- Thấy ngỡ ngàng và lạ lùng.

– Vui và tự hào vì mình đã là học sinh lớp Một.

– Rụt rè làm quen với các bạn mới.

3. Kết bài

* Cảm xúc của em:

– Thấy rằng mình đã lớn.

– Tự nhủ phải chăm ngoan, học giỏi để cha mẹ vui lòng.

Bài mẫu 1

Năm nay em đã là học sinh lớp 7, trải qua 7 lần khai trường với bao kỉ niệm đẹp đẽ của tuổi học trò. Tuy thế, ngày khai trường vào lớp Một vẫn để lại trong kí ức em ấn tượng sâu đậm nhất. Mỗi khi nhắc tới, những hình ảnh đẹp đẽ dường như lại hiện lên nguyên vẹn trước mắt em.

Em còn nhớ là suốt mấy ngày liền, em sống trong tâm trạng nôn nao và háo hức. Bài hát quen thuộc mọi khi em vẫn hát sao hôm nay nghe xúc động lạ thường: Tạm biệt búp bê thân yêu, Tạm biệt gấu Misa nhé, Tạm biệt thỏ trắng xinh xinh, Mai ta vào lớp Một rồi, Nhớ lắm, thương nhiều, trường Mầm non thân yêu!

Có một điều gì đó lạ lắm, quan trọng lắm đang xảy ra trong căn nhà nhỏ bé của gia đình em. Ông bà, cha mẹ đã chuẩn bị đầy đủ những thứ cần thiết cho em như chiếc cặp xinh xắn có hai quai để đeo lên vai; bộ sách giáo khoa, những cuốn tập bìa in hình chú chuột Mickey hay cô vịt Donan ngộ nghĩnh. Rồi hộp màu vẽ, chiếc bảng nhỏ, phấn viết, đồ lau, bút mực, bút chì... đủ cả. Em thích thú giở từng thứ, nhìn ngắm không chán mắt.

Đêm trước khai trường, cả nhà thức rất khuya để chuyện trò, bàn bạc. Nhân vật chính của mọi câu chuyện là em. Mẹ mặc thử cho em bộ đồng phục của học sinh Tiểu học. Chiếc áo trắng cổ lá sen, tay bông, rất hợp với chiếc váy xanh màu tím than và đôi xăng đan nâu. Ô kìa! Lạ nhỉ! Có cô bé nào giống mình quá đang cười rất tươi, khoe hàm răng thưa và trắng như những hạt ngô non! Nhận ra bóng mình trong gương, em bật cười khanh khách. Bà nội xoa đầu em khen: "Cháu gái bà trông chững chạc ghê! Ngày mai, cháu đã thành học sinh lớp Một rồi! Cố gắng chăm ngoan và học thật giỏi cháu nhé!"

Sáng hôm sau, mẹ dắt em tới trường. Ngôi trường tiểu học Lê Văn Tám cách nhà em chỉ khoảng nửa cây số. Trên đường, bao bạn nhỏ tung tăng, hớn hờ bên cạnh cha mẹ. Giăng ngang cổng trường là tấm băng rôn đỏ nổi bật dòng chữ vàng tươi: Chào mừng năm học mới. Hai hàng cờ đuôi nheo đủ màu phấp phới trong gió sớm trông giống như những bàn tay đang vẫy vẫy. Niềm vui tràn ngập nơi nơi, từ bầu trời trong xanh, quang đãng; từ màu

nắng tinh khôi; từ tiếng chim líu lo chào đón bình minh trong những vòm lá lóng lánh sương thu; từ những gương mặt ngời ngời hạnh phúc và tin tưởng.

Trong sân trường, người đông dần. Các bạn nam tỏ ra mạnh dạn hơn. Các bạn nữ cứ ngại ngùng quần bên chân mẹ, chẳng nở rời. Em cũng vậy. Nhìn ngôi trường rộng lớn, em cảm thấy mình mới nhỏ bé làm sao! Mẹ khuyên em hãy bình tĩnh, vui vẻ và tập làm quen với chỗ đông người.

Bất chợt, một hồi trống vang lên giục giã. Giờ khai giảng sắp bắt đầu. Các bậc phụ huynh trao con mình cho các thầy cô giáo. Đây đó nổi lên tiếng khóc thút thít, tiếng gọi "Mẹ ơi!" nho nhỏ. Em không khóc nhưng nước mắt cũng rơm rớm quanh mi. Một nỗi xúc động khó tả đang dâng lên trong lòng. Em bịn rịn chia tay mẹ, cùng các bạn xếp hàng theo lớp ở sân trường.

Buổi khai giảng lần đầu tiên trong đời mới long trọng và trang nghiêm làm sao! Tiếng trống trường giòn giã, thôi thúc, náo nức lòng người. Lá cờ Tổ quốc bay phàn phật trong gió. Học sinh từng khối, từng lớp đội ngũ ngay ngắn, nghiêm chỉnh hướng về lá cờ Quốc kì. Tiếng quốc ca trầm hùng vang vang trên sân trường rực nắng. Các anh chị lớp Bốn, lớp Năm, khăn quàng đỏ thắm trên vai.

Mở đầu buổi lễ, cô Hiệu trưởng đọc lời khai giảng và dặn dò, khuyên nhủ chúng em nhiều điều. Cô chúc chúng em học tập ngày càng tiến bộ. Những tràng vỗ tay vang lên không ngớt.

Buổi lễ kết thúc, chúng em được cô Thanh chủ nhiệm đưa về lớp. Lớp Một A gồm bốn chục học sinh, con gái đông hơn con trai. Em nắm chặt tay Oanh và Nga, hai bạn học chung ở trường mẫu giáo Sơn Ca, lòng bớt lo âu. Chỉ một lúc sau, em đã biết tên các bạn ngồi cùng bàn là Hòa, Tâm và Ngọc. Những câu chào hỏi rụt rè làm quen cùng những ánh mắt bờ ngỡ thật dễ thương!

Tan học, mẹ đã đợi sẵn ở cổng trường. Ríu rít như chú chim non, em kể cho mẹ nghe những chuyện đã xảy ra trong buổi khai trường đầu tiên trong đời. Em cảm thấy mình đã lớn. Đường như tất cả con người, cảnh vật đều chia vui với em, cô học trò lớp Một. Bên tai em văng vẳng lời khuyên của cô Hiệu trưởng: "Các em hãy chăm ngoan, học giỏi để cha mẹ vui lòng!"